

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.20.801/2018/8. szám

A tanács tagjai: Böszörményiné dr. Kovács Katalin a tanács elnöke

. Döme Attila előadó bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

A felperes: felperes

A felperes képviselője:

ási Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Szilvási Csaba ügyvéd)

Az alperes: alperes

Az alperes képviselője:

. Nagy Péter Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Nagy Péter ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

ányai Törvényszék 2.Pf.20.121/2017/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Járásbíróság 13.P.20.153/2014/132.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 23.575 (huszonháromezer-ötszázhetvenöt) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - külön felhívásra - 148.500 (száznegyvennyolcezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2010. április 24-én gépjármű utasaként közlekedési balesetet szenvedett, melynek során kizuhant az autóból az úttest melletti árokba. A balesetet okozó gépjármű kötelező felelősségbiztosítója az alperes.

- [2] A felperes a közlekedési baleset során az áll alatt a jobb oldalon 6 cm-es, a jobb kéz harmadik ujjpercének feszítő oldalán 2,5 cm-es repesztett sérülést, a jobb orsó- és singcsont távoli végének törését, jobb oldalon a I. borda, bal oldalon a II-VI. bordák törését, kétoldali tüdőzúzódást, a IV. nyakcsigolya ívének elmozdulás nélküli, a III-V. háti csigolyák darabos, részben gerinccsatornába hatoló, de gerincvelő sérülést nem okozó törését, májzúzódást szenvedett, mindkét oldali mellüregben levegő-, a hasüregben folyadékgyülem keletkezett. A felperesnek a többszörös csigolyatörésből és a jobb alkar töréséből maradt vissza maradandó károsodása. A jobb alkarjából eltávolították a fém merevítőket, a gerincéből a fém merevítők eltávolítása nem lehetséges, ezzel kapcsolatban a jövőben sem terveznek műtétet. A felperes a balesettel összefüggésben összességében véglegesnek tekinthető 30%-os munkaképesség-csökkenést szenvedett. A baleset miatt bekövetkezett gerinc-mozgáskorlátozottság a felperest akadályozza a gerinc szabad mozgását igénylő valamennyi tevékenység végzésében, például tornagyakorlatok, a test gördülésével járó mozgások során, amelyek a munkájához szükségesek lehetnek. A mindennapi tevékenységek közül a gerinc kényszersértésével járó műveletek esetén az átlagostól hamarabb jelentkezhet hátfájdalom, a gerinc melletti izmok görcse, így például személygépkocsi vezetése, számítógép, monitor előtti munkavégzés vagy olvasás során.
- [3] A felperes a balesetet követően 8 hónapig segítséggel tudta magát ellátni. A balesetet megelőzően családjával - szüleivel és lánytestvérével - N-en élt 2011. év nyaráig. 2009. augusztus 28. és 2012. június 15. között a Pannon Egyetem hallgatója volt. A sérülés miatt egy tanévet halasztani kényszerült. V-ben lakott, változó időpontokban járt haza N-re. A felperes és családja tartották rendben udvart, végezték a fűnyírást, a gyümölcsfák gondozását, valamint a házon belüli takarítást. A felperes jelenleg a háztartási munkák közül a háti gerinc hajlításával járó kényszersértését, hajlongást igénylő tevékenységeket rövid ideig tudja végezni, ezért ezekhez kiegészítő igénybevitelére van szüksége.
- [4] A felperes 2007-től állandó tagja volt a T. mozgásszínházi tagozatának, ezzel kapcsolatban állandó edzésterve volt, akrobatikus elemeket gyakorolt be, talajgyakorlatokat és egyéb gimnasztikai elemeket végzett. Egy előadásért kb. 10.000 forintot kapott, és volt olyan időszak, amikor két-három darabot játszottak egy héten. A leszerződött Zabhegyező című darabot a felperes közreműködése nélkül 70 alkalommal mutatták be. Az elszenvedett sérülések miatt a felperes korábbi mozgásszínházi tevékenységét feladni kényszerült.
- [5] A felperes a keresetlevél benyújtásának időpontjában közalkalmazottként dolgozott a magyarpolányi művészeti alapiskolában, ahol bruttó 210.000 forint jövedelmet szerzett.

Különböző helyszíneken kb. heti 30 órában gyerekek részére színházi nevelést, beszédtechnika- és mozgástechnika-fejlesztést végez. A balesetet követően a felperes nem tud minden mozgáselemet bemutatni a gyerekeknek.

- [6] A felperes édesanyja elhunyt, a szülői ház és a szőlő jelenleg az édesapja tulajdonában van, aki Németországban él, akárcsak a felperes húga. A kialakult munkamegosztás alapján a felperes feladata lenne a családi ház fenntartása és karbantartása, ő azonban ennek nem tud eleget tenni.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperes keresetében vagyoni és nem vagyoni kárai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Vagyoni kárként háztartási kisegítő költsége címén havi 20.000 forint, ház körüli kisegítő költsége címén havi 10.000 forint, jövedelempótló járadék címén havi 50.000 forint, jövedelempótló erőmegfeszítési járadék címén havi 50.000 forint megfizetését kérte.
- [8] Az alperes a keresetet részben ismerte el. Tekintettel arra, hogy a felperes a baleset bekövetkezésekor a biztonsági övet nem használta 20% károsulti közrehatás figyelembevételével háztartási kisegítő költsége címén havi 5.000 forintot, ház körüli kisegítő költsége címén egyszeri 15.000 forintot térített a felperesnek, ezt meghaladóan a kereset elutasítását kérte a vagyoni kárigények tekintetében.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság az alperes által térített összegen felül további 1.500.000 forint erejéig találta alaposnak a felperes nem vagyoni kárigényét. Háztartási kisegítő címén az alperes által térített havi 5.000 forinton felül további 1.250 forint megfizetésére kötelezte, megállapítva, hogy a biztonsági öv használatának hiánya nem súlyosbította a felperes sérüléseit, a biztonsági öv használata mellett más, de hasonló súlyú, megközelítőleg azonos eredménnyel járó sérülések következtek volna be. Ezért a károsulti önhibát nem állapította meg, és az alperes által leszámított 20%-os költségrész megfizetésére kötelezte az alperest. Ugyancsak ezt a 20%-ot vette figyelembe a ház körüli kisegítő költsége körében is, az alperest további 3.000 forint megfizetésére kötelezve. Ezt meghaladóan bizonyítottság hiányában elutasította a felperes keresetét. A költségpótló járadékgények vizsgálata körében utalt arra, hogy a naszályi ingatlan lakatlan, az nem a felperes tulajdonában áll, és a felperes balesetét megelőzően a család közösen tartotta rendben, továbbá a felperes nem adta elő, hogy milyen gyakorisággal, milyen tevékenységeket látott és lát el, és azt sem, hogy ezeknek mennyiben nem tud eleget

tenni a baleset miatt, továbbá az összezszerűsége vonatkozóan sem tett bizonyítási indítványt. A jövedelempótló járadékigények vizsgálata során abból indult ki, hogy a kár összege bizonyítható, ezért a felperes által alkalmazni kért általános kártérítésnek nincs helye. Az erőmegfeszítés címén igényelt járadék tekintetében arra a következtetésre jutott, hogy nem bizonyította, melyek azok a munkakörében ellátott feladatok, amelyeket az erő megfeszítésével végez el.

- [10] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a nem vagyoni kárigény tekintetében részben megváltoztatta, a vagyoni kárkövetelésekre vonatkozó érdemi döntést helyben hagyta. Osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy a felperes nem bizonyította igényének ténybeli alapját. Utalt arra, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 356-357. §-ai szigorúan meghatározzák a járadék megítélésének szempontjait, ehhez képest a felperesnek igazolnia kellett volna, hogy merült-e fel jövedelemkiesése, melyre a saját előadásán kívül egyéb bizonyíték nincs. Hiányolta arra vonatkozó bizonyíték rendelkezésre bocsátását is, hogy a háztartási munka mely fázisaihoz kénytelen a felperes segítséget igénybe venni, a lakóhelye környezetében milyen helyben szokásos kisegítői díj elfogadott. Utalt rá, hogy e körben a szakértőhöz intézett kérdés hiányában a bíróság nem tudott állást foglalni. Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a naszályi ingatlan nem a felperes tulajdonában van, és a felperesnek nincsen az édesapját vagy a testvérét meghaladó felelőssége az ingatlan fenntartásával, karbantartásával kapcsolatban, az elsődlegesen a tulajdonos feladata. Indokolása szerint a felperes nem igazolta eredménnyel az erejének megfeszítésével végzett munka járadék formájában történő kifejezésének szükségességét, e kérdést orvosszakértői kérdésnek tekintette, és megállapította, hogy erre vonatkozóan bizonyítás felvételére nem került sor. Szakkérdésnek tekintette annak megítélését is, hogy a felperes a jelenleg általa elvégzett munkát képes-e ellátni, vagy az általa elért jövedelemhez erejének megfeszítésével juthat hozzá. A jövedelemkieséshez kapcsolódóan ugyancsak bizonyíték hiányában döntött a másodfokú bíróság. Tényként állapította meg, hogy a felperes el sem kezdhette azt az életpályát, amelyre készült, amelyet tanult, de sem a hasonló képzettségű szakembereket foglalkoztató színház, sem a Teleszterion Színházi Műhely megkeresésére vonatkozó indítvány hiányában nem állt rendelkezésre olyan adat, amely iránymutatást adhatott volna a felperes által elérhető jövedelem nagyságának megbecsülésére. Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a járadékok vonatkozásában az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott anyagi jogszabályok megfelelő értelmezése alapján hozott helytálló döntést.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős ítélettel szemben a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélet részbeni hatályon kívül helyezése és elsődlegesen a járadékok tekintetében az alperes keresetnek megfelelő marasztalása, másodlagosan ugyanebben a körben az első- vagy másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára való utasítása iránt. A másodfokú bíróság által megsértett jogszabályként a Ptk. 339. § (1) bekezdését, 355. § (1) és (3) bekezdését, 356. § (1) és (3) bekezdését, 359. § (1) bekezdését és 360. § (1) bekezdését, továbbá a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. §-át és 221. § (1) bekezdését jelölte meg.
- [12] Hivatkozott arra, hogy a baleset következtében megghiúsult a T-vel kötött szerződése, amely a Zabhegyező című darab 50 előadására vonatkozott, egyébként a darabból 70 előadást mutattak be; az egyetemi tanulmányokkal és a mozgásszínházi tevékenységgel összefüggésben jelentős erőfeszítéseket tett akrobatikus elemek (emelések, szaltó, gerenda, talajgyakorlatok) elsajátítása érdekében, a baleset által okozott egészségkárosodása miatt viszont az egész életpályája más irányt vett, elesett azoktól a mozgásszínházi lehetőségektől, amelyeket az egészségkárosodás miatt nem tudott teljesíteni. Véleménye szerint ellentmondásos az eljárt bíróságok álláspontja a járadékokat megalapozó kártérítés pontos összegének meghatározhatósága tekintetében, hiszen arra az álláspontra helyezkedtek, hogy a károk csak mérlegeléssel kalkulálhatók, illetve a Zabhegyező című darab az első olyan darab lett volna, amelyben a felperes szerepelt volna, így jövőbeni reményteljes életpályájának hozadéka nem határozható meg. Idézte az elsőfokú ítélet indokolásából, hogy a bíróság álláspontja szerint a kár összege bizonyítható a színház működésének, gazdasági hátterének feltárásával, amiből adat nyerhető ki az átlagos éves előadás szám megállapításához, a megbízási díjak alapján pedig mérlegeléssel kalkulálható lenne az a jövedelem, amelytől a felperes a balesetet követően elesett. Ezzel szemben utalt arra, hogy a baleset bekövetkezésekor még egyetemista volt, és nem ismert mi módon lehetne akár mérlegeléssel megállapítani, hogy az egyetem elvégzését követően milyen darabokban, milyen megbízási díj fejében, hány előadásban vehetett volna részt, ahogy az sem, hogy a színház gazdasági élete hogyan alakul, hiszen az függ a darabválasztástól, a rendezőtől, a szereplőktől és a nézői érdeklődéstől is. Hivatkozott arra, hogy a tanúvallomások a járadékigények megalapozottságának és összecszerúságának alátámasztására is alkalmasak, amennyiben pedig további bizonyítást tartott szükségesnek a bíróság, erre vonatkozó pontos és részletes kioktatást kellett volna adjon a felperesnek, ami elmaradt.
- [13] Álláspontja szerint az erőmegfeszítési járadék jogalapját a kirendelt orvosszakértő véleménye alátámasztja, hiszen kitér arra, hogy a gerincből a fémmerevítők eltávolítása nem lehetséges, a

felperes munkaképesség-csökkenésének mértéke 30%, a baleset következtében kialakult érzészavar megszűnése nem várható, a gerinc mozgáskorlátozottsága akadályozó tényező, a gerinc szabad mozgását igénylő minden tevékenység végzésében, például tornagyakorlatokban a test görbülését szükségeltető mozgások során, amelyek a munkájához szükségesek lehetnek, valamint a gerinc kényszertartásával járó tevékenységek során is jelentkezhet az átlagostól hamarabb hátfájdalom. Összegzése szerint a felperes gyakorlatilag minden tevékenységére negatívan hatnak a sérülései, tehát megállapítható, hogy bárminemű tevékenységet csak erőmegfeszítéssel tud végezni, hiszen bármilyen munkavégzés közben nem tud félóránként lefeküdni. Utalt rá, hogy az elsőfokú eljárás során kérte az erőmegfeszítésre vonatkozó szakértői álláspont kialakítását, e tekintetben mulasztás nem terheli, a 2015. május 27-én kelt beadványában kifejezetten erre vonatkozó kérdések feltételét indítványozta a szakértőnek.

- [14] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult. Hivatkozott arra, hogy a T. Kulturális Egyesület vezetőjének, K.S.-nek tanúvallomásából következően a balesetet követő 5 évben pályázati támogatást az egyesület nem kapott, együttműködéseik visszaépültek, próbahelyeik megszűntek, amiből arra következtetett, hogy az egyesületi tagok nem részesültek díjazásban. Álláspontja szerint a felperes prózai színészi tevékenységére tekintettel az sem bizonyított, hogy a mozgásszínházi tevékenységének elmaradása jövedelemkiesést eredményezett-e. Egyetértett az eljárt bíróságokkal abban, hogy a lehetséges bizonyítás lefolytatásának hiányában az általános kártérítés szabályai sem alkalmazhatók. A Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiumának 1/2011. (III. 28.) számú véleményére és a Kúria Pfv.III.21.020/2014. számú ítéletére utalással kifejtette, hogy a rendkívüli munkateljesítmény nem alapoz meg önálló járadékigényt, azt a keresetvesztesség körében lehet figyelembe venni. A bizonyítás adataiból kiemelte, hogy az orvosszakértői vélemény szerint elméletben szükség lehet az akrobatikus elemek bemutatásához fokozott erő kifejtésre, azonban a felperes saját tényelőadása szerint sem mutatja be ezeket elemeket a tanulóknak, hanem arra más személyt kér fel, amiből arra következtetett, hogy a mindennapi munkavégzés során fokozott erő kifejtést nem tanúsít. A háztartási és ház körüli kisegítő címen előterjesztett járadékigénnyel kapcsolatosan rámutatott, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében nem indokolta meg, miben látja e két igény tekintetében a jogerős döntés megalapozatlanságát, ezért az alperes álláspontja szerint ebben a részében a felülvizsgálati kérelem hivatalból történő elutasításának van helye a Pp. 273. § (1) bekezdése alapján. Egyebekben egyetértett az eljárt bíróságokkal abban, hogy ezeknek az igényeinek a ténybeli alapját sem bizonyította a felperes.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [15] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [16] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között a Pp. 272. § (2) bekezdése szerint megjelölt jogszabálysértések és azok előadott indokai tekintetében vizsgálta felül.
- [17] Az alperes alaki kifogására tekintettel a Kúria előrebocsátja, hogy a felülvizsgálati kérelem részbeni elutasításának nem volt helye a Pp. 273. § (1) bekezdése alapján, ugyanis a felperes felülvizsgálati kérelme a Pp. 272. § (2) bekezdésében írt tartalmi követelményeket formálisan kielégítette a háztartási és a ház körüli járadékigény tekintetében is. Megsértett jogszabályként megjelölte az igény érvényesítésének alapjául szolgáló jogszabályokat, a Ptk. 339. § (1) bekezdését és 355. § (1), valamint (3) bekezdését, továbbá hivatkozott arra, hogy az eljáró bíróságok álláspontjával szemben e járadékigényeit tanúvallomásokkal megfelelően bizonyította. Az a körülmény, hogy e kérelmét részletesebben nem indokolta, és nem jelölte meg a tanúvallomásoknak azokat az elemeit, amelyekből álláspontja szerint a költségpótló járadékigényei megalapozottságára lehet következtetni, már a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására tartozó kérdés.
- [18] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen is ismertette a kihallgatott tanúk vallomásait. Ezek nem tartalmazzak olyan elemeket, amelyekből a háztartási kisegítő költségének a keresetben megjelölt összege megállapítható lenne, mint ahogy olyanokat sem, amelyek eltérő ténybeli következtetések levonására adnának alapot az eljáró bíróságoknak azzal az álláspontjával szemben, hogy a felperesnek ház körüli karbantartási tevékenységet nem kell folytatnia, ilyen kötelezettség őt nem terheli. A felperes nem hivatkozott olyan konkrét bizonyítási adatra, amely az eljáró bíróságok jogi következtetéseit megalapozó ténymegállapításoktól eltérő ténybeli következtetéseket alapoznának meg, ezért ebben a részében a felülvizsgálati kérelme érdemben nem volt megalapozott. Arra hivatkozott, hogy amennyiben a rendelkezésre álló bizonyítékok elégtelenek a kereseti kérelme megalapozására, a további bizonyítás szükségességéről megfelelő bírói tájékoztatást kellett volna kapjon az eljárás folyamán. A bizonyítási feladatokról és a bizonyítatlanság következményeinek viseléséről szóló tájékoztatás jogszabályi alapját, a Pp. 3. § (3) bekezdését azonban nem jelölte meg megsértett jogszabályként, ezért ezt a hivatkozását a Kúria nem vizsgálta érdemében.
- [19] A jövedelempótló járadékigényét a felperes két részre bontotta. Az alperes helyesen utalt a felülvizsgálati ellenkérelmében arra, hogy

ennek jogszabályi alapja nincs. A keresetveszteséget pótló járadékra való jogosultság általános feltételeit a Ptk. 356. § (1) bekezdése szabályozza, a baleset folytán munkaképesség-csökkenést szenvedett személy járadékának feltételéül szabva, hogy a baleset utáni keresete neki fel nem róható okból ne érje el a baleset előtti keresetét. A felperes által erőmegfeszítési járadék címén előterjesztett igényt önálló igényként nem ismeri el a Ptk. A Ptk. 356. § (3) bekezdése foglalkozik azzal az esettel, amikor a balesetet szenvedett személy a balesetből eredő jelentős testi fogyatékossága ellenére rendkívüli munkateljesítménnyel éri el a keresetét, vagy annak egy részét, és ennek számítási módjára, ezen belül a baleset utáni jövedelem figyelembe vehető összegének meghatározására tartalmaz rendelkezéseket. E szerint a járadék megállapításánál a balesetért felelős személy javára nem vehető figyelembe az a kereset (jövedelem), amelyet a balesetet szenvedett személy a balesetből eredő jelentős testi fogyatékossága ellenére rendkívüli munkateljesítménnyel ér el. A felperes jövedelempótló járadékigényei tehát egységesen vizsgálhatók és bírálhatók el.

[20] Helyesen, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével következtettek az eljáró bíróságok arra, hogy a felperes az eljárás során nem bizonyított olyan tényeket, amelyekből baleseti eredetű keresetveszteségére lehetne következtetni. Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelme indoklásában helyesen mutatott rá arra, hogy K.S. tanúvallomása és a felperes prózai színészi tevékenysége ennek az ellenkezőjét valószínűsítik. Az alperes ugyancsak helyes hivatkozása szerint a felperes által idézett orvosszakértői vélemény tartalmilag nem alapozza meg a felperesnek azt az állítását, hogy jövedelmének egy részét rendkívüli munkateljesítménnyel éri el, amely a baleset hiányában nem követelné tőle munkaereje fokozott megfeszítését, a felperes tényelőadásából következően pedig erre nem is kerül sor. Ilyen rendkívüli munkateljesítményre abból a szakértői véleményből sem lehet következtetni, hogy a gerinc kényszertartásával járó tevékenységek során jelentkezhet az átlagosnál hamarabb hátfájdalom a felperesnél, mert művészetpedagógusi tevékenysége nem igényel tőle rendszeresen huzamos idejű személygépkocsi vezetésként, monitor előtti munkavégzést és olvasást, illetve a munkaköréből adódó ilyen jellegű, a gerinc kényszertartásával járó tevékenységeket változtathatja más, kevésbé megterhelő feladatok ellátásával, az akrobatikus vagy a gerinc fokozott terhelésével járó mozgáselemek bemutatásához pedig megfelelő segítséget kap az őt alkalmazó intézménytől, kollégáitól. Ezért a Kúria annak nem tulajdonított perdöntő jelentőséget, hogy az orvosszakértő kirendelése során a felperes a rendkívüli munkateljesítménnyel kapcsolatos kérdések feltételére is indítványt tett.

[21] A fentiekből következően a jogerős ítélet nem sérti sem a Pp., sem a Ptk. felülvizsgálati kérelemben megjelölt rendelkezéseit, ezért

azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [22] A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége miatt a felülvizsgálati eljárás költségeinek a viselésére a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles. Az alperes jogi képviselővel felmerült munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alkalmazásával határozta meg, 1.485.000 forint felülvizsgálati eljárásban vitássá tett követelés érték alapulvételével. A felülvizsgálati eljárás illetékének összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján számította, annak megfizetésére a költségmentesség bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.
- [23] A Kúria a határozatát a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

Budapest, 2019. június 26.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Döme Attila s.k. előadó bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző
HM